

Gunilla Nygaard Knudsens prædiken 1. søndag efter helligtrekonger

Taler

Gunilla Nygaard Knudsen
Sognepræst

Dato

12. januar 2025

Sted

Egå Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Markusevangeliet kapitel 10, vers 13-16

1 I begyndelsen af 2024 fik vi en ny konge.

Ordet forbundne er efter Kong Frederik den 10. råbte sit valgord udover Danmark på balkonen den 14. januar 2024 kommet på alles læber. ”Forbundne. 5 Forpligtet. For Kongeriget Danmark” lyder hele Kongeordet.

Vi er blevet mindet om to store ord der skaber liv og forankring. Forældre 10 mærker de to ord helt særligt. Forbundet til sit barn, og omvendt, med alt hvad det hører sig til hele livet. Og forpligtet på sit forældreskab. Jeg tror det kan gøre os en anelse svimmel at tænke for meget over tyngden i de ord og den virkelighed.

Hvad tyr vi til når vi bliver svimle over den gave der ligger i vores arme? Ja, nogle 15 gange en vuggevise som Albertes sang *Månebarn*. Selvom den lille ikke synger med er der forbindelse ml. forælder og barn. Tidspunktet hvor barnet skal puttes er fuld af nærvær, ømhed og varme. Ro og tid til at afslutte dagen på en god måde.

Eller... er det nu også helt så romantisk? På et tidspunkt rammer virkeligheden 20 med gråd, mange timer hvor man i den grad for øvet sig på sin tålmodighed og vedholdenhed – ja, go home munke der træner deres sjæl i tålmod og ydmyghed – en forælder ved hvad det vil sige. Og det man kunne ønske sig, kommer måske i glimt men ikke som en konstant og heller ikke som noget vi kan planlægge os ud af eller kontrollere.

25

Ja, man kan nok begynde at google og opsøge viden på nettet om alverdens ting.

Og ”gode” råd fornemmer jeg, at der er masser af til fortvivlede forældre. Nogle gange endda modstridende forklaringer og råd. Det må være lidt af en jungle at finde rundt i som forælder i dag. Ikke kun når det gælder putning men også generelt i forældreskabet og i ens eget liv.

Og forælder gør det med den største kærlighed. For vi fornemmer, at vi er forbundet og forpligtet til det lille væsen.

Men jeg fornemmer også at fordi vi har så meget viden i dag så føler vi os nærmest forpligtet på at skulle udføre alverdens viden til punkt og prikke og til perfektion. Og når det ikke helt lykkes, så overmandes vi til tider af skyldfølelse. Især når vi ser billeder og historier af andre der bare lige gjorde sådan her ... og vupti så lykkes det.

Men mennesket er afmægtigt. Det er ikke prisgivet til skæbnen. Men det har en grænse. Og i grænsernes land, når vi mærker vi er afmægtige må vi også turde at henvende os til noget eller nogen der minder os om at vi ikke er guder der kan skabe perfekte liv – som forældrene der kommer til Jesus med deres kærlighed og afmagt i armene, deres barn og gave. Arme fulde af håb, drømme, længsler og derfor også nogle gange frygt og usikkerhed. Sådan er det at være menneske og at være forælder.

Så måske henvender forældre sig nogle gang også til en tredje når man synger en vuggevise – måske til de højere magter når man mærker ens egen afmagt. Til Gud.

Derfor lærer vi også i dåben, at Gud ved vi er afmægtige væsner og at vi ikke *kun* skal kigge på tilværelsen og dem omkring os gennem en linse af viden og gode råd. Troens linse som bliver farvet af Guds kærlighed, ser mennesket som det er i sin afmagt som Jesus der tog imod forældrene og børnene – *Lad dem komme til mig det må I ikke hindre dem i* – og skaber midt i det vi i dag kalder det uperfekte. Forsøger ikke at skjule eller fjerne det.

Lad mig give et billede på det – maleren Monet udviklede grå stær, hvilket i løbet af de næste ti år førte til, at han blev blind på det højre øje, og kun så meget svagt med det venstre. Fast besluttet på at fortsætte med at male sagde Monet, at han ville ’male næsten blind ligesom Beethoven komponerede komplet døv’. Hans malerier blev stadigt mere gule og slørede, helt hen i det ufrivilligt

abstrakte og til sidst blev han opereret.

Efter operationen klagede Monet over, at mens lyset fra det venstre, uopererede øje var alt for gult og orange, var lyset alt for blå i det højre, opererede øje. Det, 70 der i virkeligheden var sket, var, at alt lyset fra solen kunne trænge uhindret igennem det højre (nu linseløse) øje. Monet kunne pludselig se ultraviolet lys som vi andre ikke kan.

Udover at Monet skabte noget nyt ud af noget der var en fejl. Så er troen lidt 75 som en linseløs linse der lægger et ultraviolet lys ned over livet, os selv og hinanden. For når mørke farver eller toner rammer os, og det gør det nogle gange sådan er livet for os og vores børn – så siger troens linse, at *alt lyset fra solen kan trænge uhindret igennem* uanset hvad eller hvem vi er. Ikke fordi vi så pludselig kan mestre livet eller putte vores børn nemt.

80 Lyset fra solen som er Guds kærlighed, er en kilde vi kan modtage i tro, tro på at vi er tilgivet og kan få en ny chance, tro på, at vi kan forandre os i det små, at vi kan lære at have tillid, at vi bliver store når vi giver plads til andre.

85 Det er den kærlighed vi er forbundne med i dåben. Både som et lille spædbarn, som en voksen og gammel. Et barn kommer til døbefonten uden andet at præstere end at modtage. *Lad de små børn komme til mig det må I ikke hindre dem i.* Siger Jesus til de disciple der prøver at jage forældrene væk med deres børn i armene. For disciplene kunne ikke forestille sig en Gud eller en kærlighed 90 der giver uden at få noget igen.

Jeg tror den viden er livsvigtig i dag. Hvor værd handler om præstation. Perfektion. Monet fik et nyt blik på verden med sit grå stær. Livet fik et andet lys. Dåben er et løfte der går forud for os selv, hvad vi kan og bliver og dybet af 95 dåbens vand udspringer fra en kilde med barmhjertighed og tilgivelse – et ultravioletlys der farver livet og vores blik på os selv og hinanden.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

100

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

105 1. søndag efter helligtrekonger, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/gunilla-nygaard-knudsens-praediken-1-sondag-efter-helligtrekonger>

110

115

120

125

130

135

140